Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

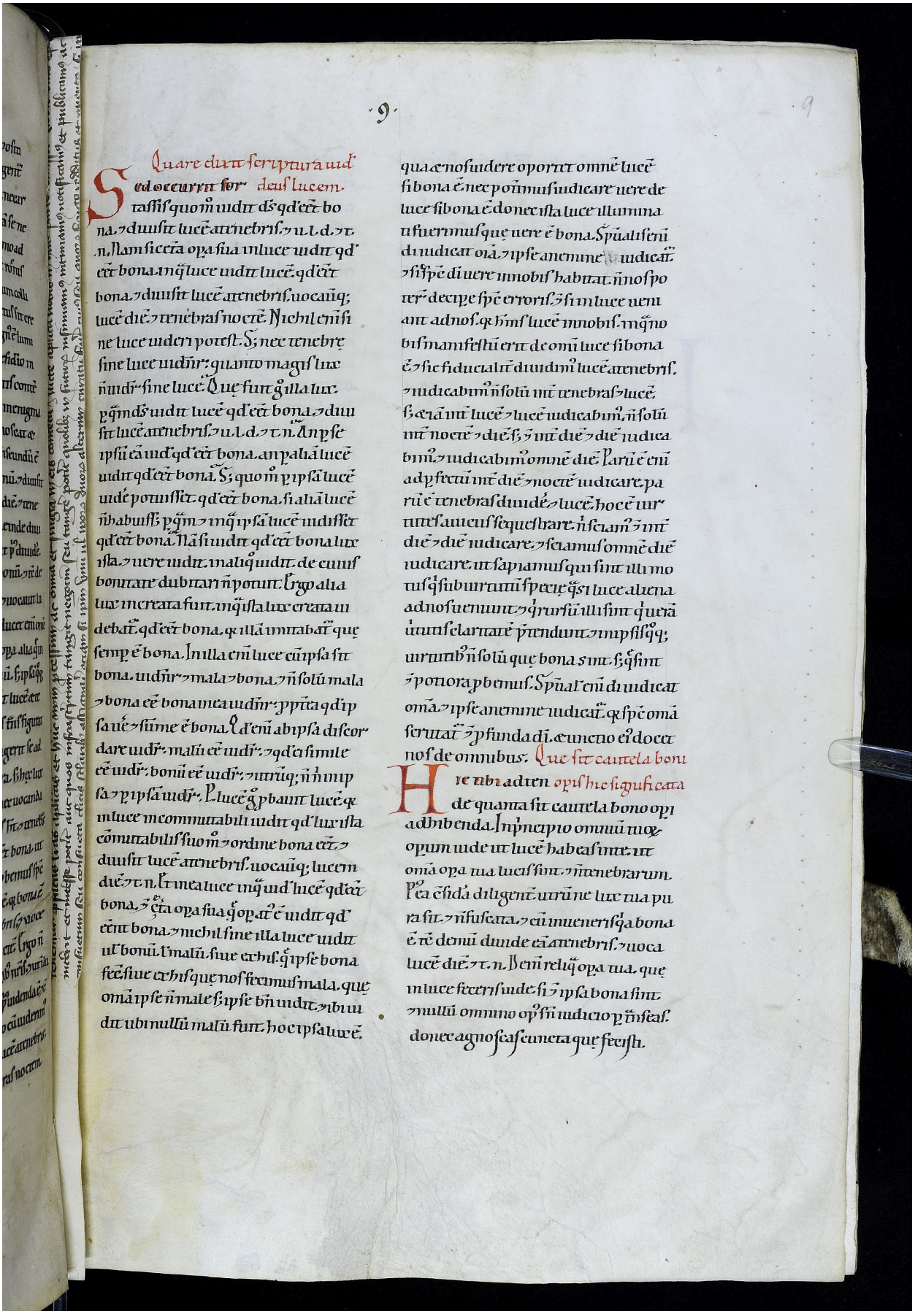

·9·

Quare dicta scriptura aut' ed occurrit for' deus lucem.

Sed quo modo intelligit dicit quod dicit bona, et divisit lucem a tenebris, et vocavit lucem, iam sicca opera sua in luce videt quod dicit bona. In qua luce videt lucem quod dicit bona, et divisit lucem a tenebris, vocavit lucem diem, et tenebras noctem. Nichil enim sine luce videri potest. Sed nec tenebre sine luce videntur: quamvis magis lux videntur sine luce. Que sunt igitur illa lux per quam dicit videt lucem quod dicit bona, et divisit lucem a tenebris, et vocavit lucem. An ipse in se ipsum eam videt quod dicit bona. An per aliam lucem videt quod dicit bona. Sed quomodo per ipsa lucem videre potuisset quod dicit bona, si aliam lucem non habuisset per quam in eam ipsa lucem videret quod dicit bona. Illas igitur videt quod dicit bona lux ista, vere videt. Malum quidem de cuius bonitate dubitari non potest. Ergo alia lux increata fuit in qua ista lux creata videbat quod dicit bona, que illam imitabatur que semper est bona. Nulla enim lux cum ipsa sit bona, videtur mala bona, non solum mala, bona et bona inter se bona videtur. Propter quod ipsa videre, fume est bona. Quod enim ab ipsa discordare videtur, malum esse videtur, et quod simile esse videtur, bonum esse videtur, interdumque non in mipsa per ipsam videtur. Lucem igitur per lucem intuemur lucem quia in luce incommutabili videt quod lux ista communabilis suo modo ordine bona dicit, divisit lucem a tenebris, vocavit lucem diem, et tenebras noctem. Nichil enim luce quod dicit bona, et ecce opera sua quod operatus est videt quod dicit bona, et nichil sine illa luce videt utrum bonum, an malum sive archi. quod ipse bona fecit sive archi. que nos fecimus mala. Que omnia ipse in male sibi ipse bene videt, ubi videt ubi nullum malum fuit. Hoc ipsa lux est.

quia ea nos videre oportet omnem lucem si bona est nec possumus iudicare vere de luce si bona est donec ista lux illuminatus fuerimus que vere est bona. Spiritalis enim iudicat omnia, et ipse a nemine iudicatur, et si per diem vere in nobis habuerit non nos poterit decipere species erroris. Si in luce veniam ad nos quod non fit lucem in nobis manifestum erit de omni luce si bona est, et sic fiducialiter dicimus in lucem lucem a tenebris, et iudicabimus non solum inter tenebras lucem, sed eam inter lucem, et lucem iudicabimus, non solum inter noctem et diem, sed inter diem et diem iudicabimus, et iudicabimus omnem diem. Partem enim ad perfectum inter diem, noctem iudicare partitur tenebras diminuit, et lucem hoc est iustificatum est a veritate sequestrare. Nescimus, et inter diem et diem iudicare, et scimus omnem diem iudicare, ut sapiamus qui sint illi motus quod subrepunt sub specie quasi lucis alieni ad nos venientes, et quorum illi sint quem admodum clarificare prudenter, et impiissimos, utrum bonos non solum que bona sunt, sed quasi sint, et ponora probemus. Spiritalis enim diiudicat omnia, et ipse a nemine iudicatur, quia spes omnia servatur, et profunda divinorum et docet nos de omnibus. Que sit cautela boni operis hic significata.

Hic tibi adiecit de quanam sit cautela bono operi adhibenda. Inprimis opus omnium nequissimum videtur lucem habeas intus, ut omnia opera tua lucissima, non tenebrarum. Postea studia diligenter utrum ne lux tua pura sit, non fuscata, et cum invenerit quia bona est, et deum duxit ea a tenebris, vocavit lucem diem, et tenebras. Deinceps reliqua opera tua, que in luce fecerit sunt, et si ipsa bona sint, nullum omnino opus sine iudicio probatum, donec agnoscas cuncta que fecisti.